

Knæk og bræk!

Der skal mere end en brækket ryg og utallige skader til at holde Danmarks største skimedalgehåb væk fra Vancouver. Hvor mange viser **SOPHIE FJELLVANG-SØLLING** her på siden. Men hun ville til OL, og tirsdag kæmper hun om guld.

Af Steen A. Jørgensen

25. maj 2009. Som så mange gange før styrketræner den danske skiløber Sophie Fjellvang-Sølling. Hun løfter 130 kilo i benpres. Blodet pumper rundt i kroppen på hende, og for sent opdager Danmarks bedste bud på en medaljetager ved OL, at det går galt. Stativet er ikke ordentligt sikret, og Sophie Fjellvang-Sølling når ikke at reagere, før vægtstangen ramler ned over hende med fuld styrke. Hun mærker et knæk i ryggen.

»Min krop gik fuldstændig i chok. Jeg lå og tænkte mig fri for smerten. Hun kunne med det samme mærke, at den var helt gal.«

En ambulance kørte hende til Glostrup Hospital, hvor en kiropraktor og læger stod klar.

»Jeg prøvede alt, hvad jeg kunne, på at forsvinde et andet sted hen,« husker Sophie Fjellvang-Sølling. Hun var ikke ved fuld bevidsthed, da sirenen skar sig vej gennem trafikken.

Da hun vågnede, var det første, der for gennem hendes hoved, lettelsen over ikke at have mistet førligheden. Hun kunne stadig bruge sin krop, bevæge sine fødder. Men hun tænkte også på OL, der kun var ti måneder væk.

»Det her bliver hårdt,« tænkte hun. Men hun tænkte aldrig: »Det her klarer jeg ikke.«

Herregud. Det var jo bare en brækket ryg.

12. FEBRUAR 2010. På det olympiske stadion i Vancouver brøler 60.000 tilskuere om kap med en gigantisk opvisning i projektørlys, blitzlins og fanfaremusik. Nu skal Sophie Fjellvang-Sølling stråle. Og det gør hun. Som Danmarks fanebærer fører hun Danmarks 18 atleter ind på stadionet. Sophies blik følger Dannebrog, mens hun lader det rødhvide stof bølge fra side til side. OL er i gang. Og hun er med..

DER GIK KUN TRE måneder fra Sophie Fjellvang-Sølling brækkede ryggen, til hun var tilbage på ski.

Som altid lagde hun en plan, satte sig et mål og nåede det. Hun begyndte i det små: En gåtur rundt om huset eller et minut på kondicyklen. Langsomt mere. Monotont og behårdt.

»Jeg kunne vælge at se lyset eller mørket. Det er jo bare nogle knogler og ledbånd, der skal vokse sammen. Alle sagde: 'Tænk på, hvad der kunne være sket.' Men det tænker jeg ikke på. Jeg tænker på det, der skete.«

Skaden er bare én i en uendelig række af brækkede knogler og iturevne led. Knæ, skuldre, ribben, albuer, ledbånd, hjerne. Hun har om nogen testet, om maskinlet holdt.

De mange skader har haft konsekvenser. Smarter er hverdag for Sophie Fjellvang-Sølling.

»Det er klart, at når lægerne skruer titaniumplader ind i ryggen på mig, er der to led, der bliver stive. Så skal jeg

»Jeg griner hellere, end jeg græder.«

SOPHIE FJELLVANG-SØLLING

kompensere for de to led, et andet sted i kroppen. Derfor har jeg smerter.«

Hun griner højt, da hun bliver spurgt, om ikke hendes pragmatiske syn på sin krop er usædvanlig.

»Nej. Det er helt naturligt for mig. Jeg dyrker en hård sport, hvor skader er hyppige. Jeg har fundet min måde at overleve på.«

Hvad går den ud på?

»Jeg griner hellere end, jeg græder.« For Sophie Fjellvang-Sølling har en toppræstation ved de Olympiske Vinterlege været målet i snart fire år. Hun vil slutte blandt de fire bedste.

PASSIONEN FOR SKI opstod ved et tilfælde, da hun som 11-årig blev taget med på skiferie til Livigno i de italienske alper. Hun var et naturtalent og elskede det.

I 1997 deltog hun som den første danske pige i Ungdoms Vinter OL, og som 16-årig kom hun på sportsgymnasium i Lillehammer i Norge og kom på det danske skilandshold i alpinski. Vinter-OL i Torino i 2006 blev et vendepunkt i Sophie Fjellvang-Søllings liv. Hun havde satset alt på at komme med, men klarede ikke de strenge kvalifikationskrav. Hun var knust og indstillet på at stoppe.

»Det var så det,« tænkte jeg. Jeg havde satset, siden jeg var 16 år gammel.«

Midt i skuffelsen øjnede Sophie en ny chance. Hun havde eksperimenteret med ski cross, og da disciplinen blev sat på programmet i Vancouver, havde danskeren fundet et nyt mål.

Hun taler hurtigt og begejstret, når emnet falder på hendes sportsgren:

»Ski cross er alt i et. Alt kan ske, når fire skiløbere på samme bane kæmper om at nå først ind i det første sving.«

I december sidste år opnåede hun karrierens hidtil bedste resultat, da hun endte på en samlet fjerdeplads ved World Cup'en i Italien.

Skaderne fylder af og til hovedet:

»Det sværeste er at holde motivationen oppe – spørge mig selv: 'Er det værd at hive endnu et halvt eller et helt år ud, hvor jeg ikke kan konkurrere og ikke nærmer mig mit mål?'«

Svaret har altid været ja. Og alt andet er gledet i baggrunden. Hendes mand, Nikolaj, har kvittet sit advokatjob og rejser med hende verden rundt som træner og holdkaptajn. Venner, familie og fritid »tager vi efter OL.«

Føler du, at du har opgivet noget?

»Hvorfor opgive? Jeg udsætter. Jeg er så engageret, at jeg ikke føler, at jeg går glip af noget. Den dag, jeg hellere vil noget andet, gør jeg bare det.«

stjo@berlingske.dk

Højre skulder

Revet supraspinatur (ledbånd), 2006

»Landede på min arm i et styrt under en alpin træning.«

Højre albue

Ødelagt ledkapslen, 2005

»Jeg var med i en lokal ski cross-konkurrence i Geilo i Norge. De havde ikke styr på, hvordan banen skulle bygges, og jeg havde ikke styr på, at det var en god idé at tage det roligt på første træningstur. Så det endte med, at jeg fløj alt, alt for langt på et hop og landede på ryggen. Jeg overstrakte albuen, og den var ødelagt et stykke tid.«

Ribben

Brækket to ribben, 2009

»Til VM i Japan stillede jeg op til finalerne, selvom jeg var halvskadet. Set i bakspejlet var det en skidt beslutning. Oven i købet var jeg uheldig at lande forkert efter et hop og styrtede. Det kostede mig to ribben.«

Højre knæ

Bruskskader, 2005

»Bruskskaden fik jeg i knæet første gang ved et styrt til VM i alpint i st. Moritz i Schweiz.«

Højre skinneben

Brækket, 2008

»Jeg var lige kommet på ski igen efter en brækket hæl og skulle deltage i sæsonens første ski cross-løb i Les Contamines i Frankrig. Under træningen havde de ændret på et hop, men nyheden var ikke nået frem til mig. Hoppet var meget stort, og derfor havde de skåret det ned. Hvor det før var vigtigt at give fuld gas, var det nu vigtigt at bremse. Senere har jeg grinet meget af episoden med nogle af de andre ski cross-piger. De kaldte mig skiflyveren. Denne lille, men betydningsfulde detalje kostede mig et stykke af skinnebenet.«

SOPHIE FJELLVANG-SØLLING

- Født 1981 og vokset op i Hellerup og Gentofte. Har boet otte år i Norge fra 1997-2005.
- Tandlægestuderende på Panum Institutet i København. Er på nedsat tid og nu i gang med femte semester.
- Tidligere tre års psykologstudie i Oslo.
- Har deltaget i fem VM i alpin og tre i ski cross. Har desuden deltaget i 35 World Cups.
- Fik sit bedste resultat ved World Cup'en i Italien i december 2009, hvor hun endte på en fjerdeplads.
- Kører mountainbike og arbejder om sommeren som instruktør i sit eget kitesurfingfirma.
- Går efter guld til Danmark den 23. februar i Vancouver.

DER ER KVALIFIKATION TIL FINALEN I SKI CROSS TIRSDAG DEN 23. FEBRUAR KL. 19.30. KL. 23.00 KØRES FINALEN.